

[Jimmy Stahr]

de er jo dannet på en helt anden måde. Her i lovforslaget er der alene tale om, at man vil give en bestemt erhvervsvirksomhed, nemlig dagbladene, en bestemmende indflydelse, og det har ikke noget med nogen af de andre foreninger at gøre. Her er det udtrykkeligt nævnt. For at sikre mig, at det ikke var det, der var problemet, tilbød jeg for øvrigt ministeren under en forhandling, at vi kunne tage landsorganisationer med ind under erhvervsvirksomheder, netop for at sikre os, at hr. Helge Sander ikke skulle misforstå det, sådan som han har gjort her.

Det samme gælder spørgsmålet om at kaste noget fra sig. Jeg kan ikke huske, og jeg hørte måske ikke rigtig, hvad det var, hr. Helge Sander ville kaste fra sig – var det tøjret? Eller mente han, at vi havde kastet noget fra os? Vi har ikke kastet noget fra os i denne sag. Vi har forhandlet i årevis om disse ting, og vi var næsten nået frem til et forlig, men da regeringen så ønskede at indgå et forlig med Fremskridtspartiet i stedet for om den ene ting, som vi ikke kan acceptere, ville hr. Helge Sander hellere have, at vi accepterede, altså gjorde ligesom Fremskridtspartiet og tog en ting, vi var imod. Det vil vi ikke. Det har da ikke noget at gøre med at kaste noget fra sig.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Hr. Jimmy Stahr, det, det handler om, er selvfølgelig at have økonomiske ressourcer med hensyn til en bestemmende indflydelse. Det er forholdsvis ligegyldigt i relation til fagbevægelsens radio og tv.

Når man ser referatet fra det seneste møde i Arbejderbevægelsens Elektroniske Medievirksomhed – ja, det er fantastisk, at man kan finde ud af det – kan man se, at der nu er bevilget 20 mio. kr., hvoraf 5 mio. kr. skal gå direkte til 37 udvalgte radioer. Gad vide, hvilke 37 udvalgte radioer det er, hr. Jimmy Stahr!

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Helge Sander brugte som begrundelse for, at tv ikke kan komme med i denne lovgivning nu, at så skulle man til at lave en helt anden reklamekodeks for tv, end man laver for radioerne. Det vil jeg da gerne have uddybet lidt nærmere. Hvad er det, der står mere i en rekla-

mekodeks for tv, end der står i en reklamekodeks for radiovirksomhed? Det, man vel også skulle tage stilling til, var, at i lokal-tv er man nødt til at bringe reklamerne i blokke og ikke som her hist og her med en jingle foran og bagefter. Sådan har jeg opfattet det. Derudover har jeg opfattet, at man ærlig talt havde et dårligt overblik over, hvad der findes af lokal-tv, og det var en vigtig grund til, at man ikke ville have dem med nu. Det sidste synes jeg egentlig er uacceptabelt, men lad så det være, og lad os så se at få orden på det senere.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

For hver gang hr. Jimmy Stahr tager ordet, synes jeg, det bliver sværere og sværere at forstå, hvorfor vi ikke kunne lave et forlig her i sidste uge. Jeg kan forstå, at det ikke er fonden, der er hr. Jimmy Stahrs og Socialdemokratiets hovedproblem. Hr. Jimmy Stahr ryster på hovedet. Det var dét med den bestemmende indflydelse til dagbladene. Men så har jeg ikke fået svar på, hvad hr. Jimmy Stahr mente, da han i sit første indlæg sagde, at 49 pct. også kunne være bestemmende. De 49 pct. vil Socialdemokratiet jo gerne acceptere, og så er det altså svært at se, hvad det er, der skiller. Hvis hr. Jimmy Stahr mener, at 49 pct. kunne være bestemmende, hvorfor går han så imod dagbladsdelen, som den foreligger her?

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Fru Connie Hedegaard har forstået det krydstalkart. Det var ikke fonden, der skilte os, og det kunne hun for øvrigt også spørge ministeren om. Det var ikke fonden, der skilte os, og det var heller ikke reklamerne. Det var faktisk kun den ene ting, jeg nu har nævnt flere gange, nemlig spørgsmålet om dagbladenes indflydelse, og jeg vil godt gentage, at det er det, vi betragter som den største fejl ved denne lovgivning. Vi tilbød endda for at strække os så langt, som vi overhovedet kunne, at gå op til – lige som de har gjort i Norge – at dagbladene eller andre erhvervsvirksomheder kan få op til 49 pct. Det betyder logisk, at man ikke har en bestemmende indflydelse, men i praksis kunne disse dagblade selvfølgelig sagtens få en stor indflydelse; og da var det, jeg sagde »næsten